

Aleg. 43.

Do

Jego Excelencyi Jaśnie Wielmożnego Pana

Jana Hr. Tarnowskiego

c. k. rzeczywistego tajnego Radcy i Marszałka krajowego

w miejscu.

Excelencyo!

Odnosnie do tutejszej odezwy z dnia 18. bieżącego miesiąca L. 10313/pr. mam zaszczyt udzielić Waszej Excelencyi uwagi objaśniające do wniesionego jako przedłożenie rządowe projektu ustawy o wykupnie prawa propinacyi z prośbą o udzielenie takowych komisji propinacyjnej.

Przy tej sposobności raczy Wasza Excelencya przyjąć zapewnienie o mojem wysokiem poważaniu.

We Lwowie dnia 23. Września 1888.

C. k. Namiestnik

Zaleski w. r.

Objaśniające uwagi do przedłożenia rządowego w sprawie wykupna prawa propinacyi.

Ustawa państwowa z dnia 20. Czerwca 1888. dz. u. p. N. 95. przyznając w §. 2. b. kwotę jednego miliona za ubytek, jaki w skutek zaprowadzenia nowego podatku wódczanego przewidzieć się daje w dochodzie z prawa propinacyi przez uprawnionych (osoby prywatne i miasta) pobieranym, zastrzegła ustawodawstwu krajowemu oznaczenie sposobu użycia tej kwoty.

Zachodzi zatem potrzeba wydania ustawy krajowej w tej sprawie, w czem c. k. Rząd, biorąc inicjatywę w tej mierze, — połączył kwestyę ogólnego wykupna prawa propinacyi z tego powodu, że leży to tak w interesie stosunków prawnych i ekonomicznych w ogóle, jak i w interesie uprawnionych.

Projekt ustawy przyznaje właścicielom prawa propinacyi tytułem wynagrodzenia 57,700.000 zł., a więc kapitał znaczny, którego doniosłość ekonomiczna dla całego kraju w chwili tak trudnej dla stosunków gospodarczych w ogóle a dla własności ziemskiej w szczególności jak obecna, jest tak oczywista, że nie wymaga dalszego objaśnienia. Wynagrodzenia tego niedostatecznem nazwać niemożna, jeżeli się zważy, że chodzi o zniesienie prawa nie wieczystego, lecz już ustawą krajową z dnia 30. Grudnia 1875. dz. u. k. Nr. 55. ex 1877. ograniczonego na 26-letni okres czasu, a w dodatku polegającego na wyłączności, więc na przywileju, którego zniesienie, jak świadczy powołana ustawa, leżało od dawna w intencjach Reprezentacyi kraju.

do §. 1.

Do przeprowadzenia akcyi wykupna projekt ustawy powołuje kraj, względnie Wydział krajowy, któremu z mocy ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875. dz. u. kr. Nr. 55. ex 1877 poruczony został jako dyrekcji funduszu propinacyjnego zarząd, a następnie po r. 1910 rozdzielenie tego funduszu pomiędzy uprawnionych tytułem wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi. Za zaangażowaniem się kraju w tej sprawie przemawia jeszcze ten wzgląd, że chodzi tu o znaczną operacyę kredytową, której wynik korzystny, jako zależny od usposobienia pozakrajowych czynników finansowych, wymaga gwarancyi krajowej (w tym wypadku subsydaryjnej tylko — §. 8) dla wydać się mających obligacyj propinacyjnych. Skoro zaś Wydział krajowy jako dyrekcya funduszu propinacyjnego przeprowadzić ma zaciągnięcie, sfinansowanie i umorzenie pożyczki propinacyjnej, to wskazaniem wydawało się oddanie krajowi w zarząd prawa propinacyi w całym kraju, jako głównego źródła dochodu, służącego na umorzenie pożyczki propinacyjnej. Przejście prawa propinacyi na kraj nastąpić ma dopiero po upływie roku 1890, do którego to czasu prawo powyższe w całej swej wyłączności i rozciągłości pozostanie w posiadaniu uprawnionych. — Projekt ustawy nie przenosi prawa propinacyi a tem samem i nie zarządza zaciągnięcia pożyczki propinacyjnej, względnie spłaty wynagrodzenia już w chwili wejścia ewentualnej ustawy w życie, lecz stanowi pewien okres przejściowy a to z tego powodu, że akcya wykupna prawa propinacyi wkłada na Wydział krajowy szereg czynności przygotowawczych administracyjnej i finansowej natury (przygotowanie całego aparatu

do wykonywania objętego prawa propinacyi i przeprowadzenia układów o sfinansowanie pożyczki i t. d.)

Okres przejściowy nie powinien być obojętny także dla uprawnionych (przeszło 7000), którzy w ten sposób łatwiej będą mogli zastosować swoje stosunki gospodarcze do ważnej dla nich zmiany w jednej z główniejszych rubryk stałego dochodu.

Wreszcie także czynności przepisane w §§. 16, 17 i 18 celem oznaczenia udziału 36 miast posiadających wyłączne prawo propinacyi w kwocie 1 miliona przyznanej ze skarbu państwa w §. 2. *b.* ustawy państwowej z 20. Czerwca 1888. dz. u. p. Nr. 95. wymagają pewnego okresu przejściowego.

Dopiero bowiem po oznaczeniu tego udziału wiadomą będzie kwota, jaka w myśl §. 6. lit. *c.* wpływać ma z owego miliona do ogólnego funduszu propinacyjnego na umorzenie obligacyj propinacyjnych.

Do §. 2.

Postanowienie, że właściciele prawa propinacyi otrzymają wynagrodzenie w gotówce, ma przede wszystkim na celu zapewnienie uprawnionym jak najkorzystniejszego dla nich przeprowadzenia akcji wykupna. Operacya kredytowa w tej wysokości jak ta, którą projekt ustawy wprowadza, wymaga jednolitego sfinansowania przez instytut finansowy lub grupę instytutów, posiadających możność zapewnienia obligacyom jak najkorzystniejszego kursu i łatwego zbytu po za targami pieniężnymi kraju, które obciążone są w tej chwili równorzędnymi emisjami krajowymi i krajowych instytucyj (listami zastawnymi, obligacyami i t. d.) tak, że w braku dostatecznej gotówki na lokacyę przeznaczoną nowa znaczna emisya ograniczona tylko na zasoby krajowych kapitalistów, musiałaby walczyć z trudnościami przy zapewnieniu sobie łatwego zbytu i kursu odpowiadającego stosunkom dzisiejszej konstellacyi procentowej zwłaszcza w tym razie, jeżeliby nowe walory nie zostały jednolicie sfinansowane, lecz po rozdzieleniu między uprawnionych rzucone na targ pieniężny w całej masie. Doświadczenia poczynione w swoim czasie z obligacyami indemnizacyjnymi służyć muszą za pouczającą pod tym względem przestrogę. Obligacye propinacyjne jako oparte na zapewnionym na wszelkie ewentualności funduszu amortyzacyjnym, wyposażone podwójną gwarancją (funduszu propinacyjnego i krajowego) i zabezpieczone wobec wszelkich chwilowych nawet niedoborów znaczną rezerwą na spłatę kuponów i wylosowanych walorów, mogłyby wprawdzie liczyć w kraju na największą wziętość, byłoby to jednak tylko jednostronne zabezpieczenie interesu uprawnionych, gdyż wobec niedostateczności zasobów krajowych lokacyi szukających, wziętość obligacyj propinacyjnych mogłaby w takim razie w drodze konkurencyi spowodować obniżenie kursu innych walorów krajowych (listów zastawnych, obligacyj i t. d.), więc ewentualności, której w interesie ogólno-krajowym wszelkimi sposobami unikać należy.

Ponieważ spłata wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w gotówce nastąpi dopiero po sfinansowaniu obligacyj propinacyjnych, przeto wysokość tego wynagrodzenia w gotówce z góry cyfrowo oznaczoną być nie może, lecz podana zostanie do wiadomości uprawnionych dopiero po spieniężeniu obligacyj (§. 14.).

Do §. 3. (w związku z §§. 6. i 7. a).

Przy oznaczeniu wysokości pożyczki, zaciągnąć się mającej na spłatę wynagrodzenia za prawo propinacyi w gotówce, rozstrzygającą być musiała kwestya, jakiemu kapitałowi odpowiadają przeznaczone na raty amortyzacyjne a wskazane w §. 6. i 7. *a.* dochody funduszu propinacyjnego i funduszu rezerwowego. Pożyczka w obligacyach 4%, które jako przedstawiające korzyść pomnożenia kapitału w skutek losowań w dzisiejszej konstellacyi giełdowej dają naj-

większą szansę łatwego zbytu i korzystnego kursu, wymaga przy 20-letnim okresie umorzenia rocznej raty amortyzacyjnej w kwocie 4,250.000 zł.

Na pokrycie tej raty amortyzacyjnej służyć będą według §§. 6. i 7. *a.* następujące dochody:

a) dochód z prawa propinacyi w zarządzie Wydziału krajowego;

b) dochód z opłat szynkarskich, z opłat za zakładanie gorzelń, browarów i miodosytni, oraz dochód z grzywien za przekroczenia propinacyjne (§§. 20.—23. i 31.—35. ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875. dz. u. kr. Nr. 55. ex 1877.);

c) przypadająca na ogólny fundusz propinacyjny część kwoty przyznanej ustawą państwową z dnia 20. Czerwca 1888. dz. u. kr. Nr. 95. ze skarbu państwa i jako ewentualne źródło dochodu;

d) nieużyta na koszty administracyi reszta przychodów funduszu rezerwowego.

ad a) Dochód z tego pierwszego źródła może być tylko w przybliżeniu oznaczony, gdyż z góry przewidzieć nie można, jaki wpływ wywrą zmienione stosunki, (przejście prawa propinacyi w zarząd Wydziału krajowego i nowy podatek wódczany) wobec których w każdym razie ostrożna rachuba jest wskazana.

Według orzeczeń wydanych przez krajową komisję propinacyjną z mocy ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 55 ex 1877, ogólna suma czystego dochodu z prawa propinacyi wynosi w całym kraju, z wyłączeniem miast, wyłącznie prawo propinacyjne wykonujących, 3,090.266 zł. rocznie. (Aleg.) Temu obliczeniu służyło za podstawę przecięcie dochodów z lat 1869 — 1874. Od tego czasu zaszły zmiany w wysokości dochodów bądź to in plus, bądź in minus.

Według fasyj przedłożonych do wymiaru podatku dochodowego w latach 1885—1887 dochód z prawa propinacyi podniósł się ostatecznie, jak to przedstawia wykaz dołączony w całym kraju, oczywiście znowu z wyłączeniem miast powyżej wspomnianych — o 212.638 zł. Przypuszczając że nowy podatek wódczany nietylko wstrzyma dalszy wzrost dochodu z prawa propinacyi, lecz nadto sprowadzi nawet pewien ubytek, wypada wyłączyć z rachuby ostatnią kwotę i przyjąć przypuszczalny dochód z prawa propinacyi w zarządzie Wydziału krajowego w kwocie wynikającej z zestawienia orzeczeń krajowej komisji propinacyjnej, a więc w kwocie

3,090.266 zł.

ad b) Dochód funduszu propinacyjnego z opłat szynkarskich i td. wynosił (z wyłączeniem miast *ad 1)* wspomnianych, według zamknięcia rachunków za rok 1886 kwotę 216.692 zł. 69 ct. Ze względu na oczekiwane oddziaływanie nowej ustawy o podatku wódczanym przyjąć należy tę pozycję rocznego dochodu tylko w kwocie 200.000 zł.

ad c) Udział przypadający na właścicieli prawa propinacyi z kwoty 1 miliona ustawą państwową z dnia 20. Czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 95 ze skarbu państwa przyznanej, będzie można ściśle oznaczyć dopiero po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w miastach, wyłącznie prawo propinacyi wykonujących (§§. 16 — 18).

W przybliżeniu stosunek obu udziałów da się oznaczyć przez porównanie fasyj tych miast z lat 1869 — 1874, jako głównej podstawy przeprowadzić się mającej likwidacyi czystego dochodu z ogólną sumą czystego dochodu, zestawioną z orzeczeń krajowej komisji propinacyjnej dla całego kraju. Według tego klucza do rozdziału przypadłaby z powyżej wskazanego miliona rocznie dla miast wyłącznie prawo propinacyi wykonujących, kwota około 124.833 zł., a dla reszty uprawnionych, więc w myśl projektu ustawy na amortyzację obligacyj propinacyjnych rocznie około 875.167 zł.

Dochody *ad a)*, *b)* i *c)* wynoszą razem (3,090.266 + 200.000 + 875.167 zł.) kwotę 4,165.433 zł., a ponieważ według powyższych uwag amortyzacja obligacyj propinacyjnych w sumie 57,700,000 zł. wymaga rocznie 4,250.000 zł., przeto pozostaje jeszcze kwota 84.567 zł., która

w myśl §. 7 a) projektu ustawy pokrytą być winna z dochodu *ad d)*, t. j. z nieużytej na koszt zarządu funduszu propinacyjnego reszty przychodów funduszu rezerwowego. Że z przychodów tych rzeczywiście pozostanie reszta, wystarczająca na pokrycie powyższej kwoty, wykazuje następujące zestawienie:

Fundusz rezerwowy utworzony być ma (§. 7.):

α) z zbieranego w myśl ustawy z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 ogólnego funduszu propinacyjnego, który z wyłączeniem miast *ad 1)* wspomnianych wynosił według zamknięcia rachunków za rok 1886 — 2,915.416 zł.; i

β) z przychodów wpływających do tegoż funduszu do końca roku 1890 według §. 6 (b i c) projektu ustawy, a więc:

αα) z opłat szynkarskich, opłat za zakładanie browarów, gorzeln i miodosytni, oraz z grzywien za przekroczenia propinacyjne, które (przyjmując jak wyżej roczny przeciętny dochód po 200.000 zł.) wyniosą w czteroleciu 1886—1890 kwotę 800.000 zł.) i

ββ) z przypadającego na uprawnionych (z wyłączeniem miast wyłącznie prawo propinacji wykonujących) udziału w kwocie ustawą państwową z 20. Czerwca 1888 Dz. ust. p. Nr. 95 przyznanej, czyli jak wyżej wykazano po 875.167 zł. rocznie, więc do końca roku 1890 za $2\frac{1}{3}$ lat 2,042.056 zł. — Łączna suma powyższych kwot wynosi 5,757.472 zł., a doliczając do niej wyniki fruktyfikacji (w papierach 5% i $4\frac{1}{2}$ %) od kwoty *ad α)* za ośm półroczy kwotę okrągłą 568.000 zł. — i od kwoty *ad αα)* za siedm półroczy 65.000 zł., otrzymamy jako ogólny wynik fruktyfikacji (w przybliżeniu) kwotę 633.000 zł. — z wykazanim zaś powyżej stanem funduszu rezerwowego 5,757.472 zł. ogólną sumę majątku zarodowego funduszu rezerwowego w chwili rozpoczęcia peryodu amortyzacyjnego, t. j. 1. Stycznia 1891 w kwocie (przybliżonej) 6,390.472 zł., od której roczny procent przyniesie w każdym razie około 300.000 zł., a więc przychód wystarczający według przybliżonego obliczenia nie tylko w zupełności na cele wskazane w §. 7 a) projektu ustawy, lecz nadto na znaczniejsze nawet dopłaty do rat amortyzacyjnych.

Powyższy rachunek oparty został na minimalnych przypuszczeniach w tym celu, aby wśród niekorzystnych nawet stosunków amortyzacja pożyczki była zabezpieczona bez obawy, że fundusz krajowy, dający porękę w drugim rzędzie pociągnąć wypadnie do pokrywania częściowych niedoborów. Takie obliczenie na minimalnych kwotach oparte nie wyrządza ujemy uprawnionym, gdyż według §. 7. ewentualne nadwyżki dochodów pójdą na rachunek funduszu rezerwowego, który w swoim czasie także między uprawnionych rozdzielony zostanie.

Gdyby czynności, które według uwag do §. 1. poczynionych, poprzedzić muszą przejście prawa propinacji w zarząd kraju, mogły być tak przyspieszone, żeby amortyzacja rozpoczęła się już z r. 1890. a tem samem trwała lat 21, możliwem byłoby zaciągnięcie wyższej pożyczki przy tej samej racie amortyzacyjnej a tem samem i wypłata większego wynagrodzenia w gotówce.

do §. 4.

Za podstawę rozdziału gotówki z emisji obligacyj uzyskanej pomiędzy uprawnionych przyjęty został stosunek czystego dochodu z prawa propinacji według prawomocnych orzeczeń, wydanych przez krajową komisję propinacyjną na mocy ustawy z 30. Grudnia 1875 r., a to z tego powodu, że podstawa ta przyjęta w powołanej ustawie jako klucz do rozdziału funduszu propinacyjnego po r. 1910. dokonać się mającego jest już gotową i jako przyjęta przez Reprezentację kraju przy uchwaleniu powołanej ustawy odpowiada jej intencjom. Przeprowadzenie ponownej likwidacji obecnego czystego dochodu, na co potrzebaby dłuższego czasu, jest wobec krótkiego okresu amortyzacyjnego niewykonalnem, a nadto wobec uzasadnionej w naturze rze-

czy ciągłej fluktuacji w tej mierze rezultat ostateczny nie odpowiadałby w chwili zakończenia likwidacji rzeczywistemu stanowi rzeczy z wszelką cyfrową ścisłością.

do §. 5.

Co do terminów losowania i umorzenia obligacji propinacyjnych przyjęte zostały wypróbowane praktyką przykłady innych krajowych instytucji kredytowych.

do §. 7. b i c,

Utworzenie zasobnego funduszu rezerwowego leży w interesie uprawnionych i kraju, gdyż pierwszym daje znaczną szansę korzystnego spieniężenia obligacji a kraj zabezpiecza od następstw, wpływających z poręki funduszu krajowego w razie jakiegokolwiek chwilowego za-
stoju w dochodach potrzebnych na spłatę kuponów i wylosowanych obligacji propinacyjnych. Rozdział funduszu rezerwowego po upływie peryodu amortyzacyjnego pomiędzy uprawnionych według liczby przyznanych im ustawą krajową z 30. Grudnia 1875. dz. u. k. Nr. 55. ex 1877., a w myśl §. 21. uchylić się mających szynków realnych, odpowiada analogii postanowień po-
wołanej ustawy. Jak ustawa ta przyznała uprawnionym dwojakie korzyści t. j. udział w roz-
dziale funduszu propinacyjnego i prawo realne do jednego szynku, tak i niniejszy projekt przed-
stawia dwojakie wynagrodzenie dla uprawnionych t. j. spłatę w gotówce w chwili odjęcia pra-
wa propinacji i udział w funduszu rezerwowym po r. 1910. rozdzielić się mającym. Pomiedzy
szynkami realnymi nie czyni projekt ustawy różnicy z tego powodu, że w chwili zupełnego
zgaśnięcia propinacji naturalną siłą, wchodzącej w zupełne zastosowanie konkurencji, szynki
realne zrównałyby się co do korzyści, jakie przedstawiać mogły dla uprawnionych. Im większy
bowiem w pewnej miejscowości jest zbyt napojów propinacyjnych a tem samem i dochód z pra-
wa propinacji, tem więcej powstawałoby po r. 1910. szynków koncesyonowanych obok szynku
realnego, a konkurencja zatrzymałaby się wszędzie dopiero u granicy pewnego mniej więcej
jednostajnego minimum dochodu z każdego szynku.

do §. 8.

Gwarancja funduszu krajowego wchodząca w zastosowanie dopiero w drugim rzę-
dzie ma w obec tego, co podniesione zostało przy §§. 3. 6. i 7. niejako tylko moralne znacze-
nie, które jednak ze względu na potrzebę zwrócenia się do obcych targów pieniężnych, celem
korzystnego sfinansowania obligacji propinacyjnych wydawało się koniecznem.

do §. 9.

Ścieśnienie swobody Wydziału krajowego w wyborze sposobów wyzyskania dochodu
z prawa propinacji przez wykluczenie ryczałtowej całości kraj obejmującej dzierżawy odpowiada
życzeniom wyrażonym w ankietach, w których zarzysy projektu były rozbieżne.

do §. 10—13.

W paragrafach tych uczyniono zadość życzeniom wyrażonym w opinii Wydziału kra-
jowego o zasadach projektu ustawy. Odpowiadają one przez to, że umożliwiają i ułatwiają
kontynuację, względnie rozwikłanie nawet zawitych stosunków dzierżawnych tak interesom fun-
duszu propinacyjnego, któremu zależeć musi na nieprzerwanym wpływie dochodów, jak i inte-
resom uprawnionych, którzy w ten sposób łatwiej będą mogli uregulować umowy dzierżawne,
utrudniające zastosowanie się do nowych stosunków pod względem wykonywania prawa
propinacji.

do §. 14.

Paragraf ten zawiera postanowienia, które stanowią tylko rozwinięcie powyżej przedstawionych ogólnych postanowień co do sfinansowania i rozdzielania pożyczki.

do §. 15.

W miastach niewyłącznie prawo propinacyjne wykonujących zniesieniu prawa propinacji osobnymi ustawami, jak to wskazała ustawa krajowa z dnia 30. Grudnia 1875. dz. u. k. Nr. 55. ex 1877. stoi na przeszkodzie ta okoliczność, że interes współuprawnionych trzecich osób nie daje się pogodzić z zaprowadzeniem osobnych opłat na rzecz tych miast, a więc z esencjonalnym warunkiem zniesienia prawa propinacji osobnymi ustawami. To też dotąd nie przyszło do skutku, a nawet przypuścić trudno, żeby wogóle przyjść mogły do skutku takie ustawy dla miast powyższej kategorii. Pozostawienie dzisiejszego odrębnego stanowiska miast powyższej kategorii utrudniałoby akcyę wykupna prawa propinacji, gdyż w takim razie obawiałyby się należało szkodliwych dla prawa propinacji, a więc dla obu stron konfliktów pomiędzy dzierżawcami przez Wydział krajowy co do prawa propinacji trzecich osób ustanowionymi a dzierżawcami miejskimi. Rozszerzeniu projektu ustawy na miasta powyższej kategorii nie stoi na przeszkodzie, gdyż ich dochód czysty z prawa propinacji został już prawomocnymi orzeczeniami krajowej komisji propinacyjnej oznaczony. Miasta pomienione zyskają na tem, gdyż otrzymają od razu wydatne wynagrodzenie a nadto nie zostaje im bynajmniej odjęte prawo ubiegania się o zaprowadzenie opłat od napojów spirytusowych na mocy ustawy gminnej.

do §. 16. i 17.

Co do miast wyłącznie prawo propinacji wykonujących zachowane zostały ile możliwości postawienie ustawy z 30. Grudnia 1875. z dodaniem nowych, których wymaga likwidacya czystego dochodu z prawa propinacji i kwestya stosunkowego rozdziału przyznanej ustawą państwową z 20 Czerwca 1888. dz. u. p. Nr. 95. kwoty jednego miliona pomiędzy te miasta a resztę uprawnionych.

Postawienie miast wyłącznie prawo propinacji wykonujących co do akcyi wykupna na równi z miastami w §. 15. wskazanemi na razie byłoby nawet niewykonalnem z powodu, że czysty dochód z prawa propinacji w miastach pierwszej kategorii nie jest jeszcze według ustawy z 30. Grudnia 1875. oznaczony, a nadto w miastach tych prawo propinacji jest zazwyczaj połączone z prawem poboru opłat od napojów spirytusowych. Objęcie zaś prawa propinacji miejskiej przez kraj przy równoczesnem postanowieniu opłat dotąd pobieranych wytworzyłoby pomiędzy funduszem propinacyjnym a odnośnemi miastami stosunek anormalny, szkodliwy dla samego prawa propinacji.

do §. 18.

Postępowanie w tym paragrafie przepisane będzie miało zastosowanie w trzech miastach, gdzie zachodzi brak dokumentów i dat potrzebnych do oznaczenia czystego dochodu z prawa propinacji, mianowicie w Stryju, gdzie fasye podatkowe z lat 1869—1874. uległy zniszczeniu w czasie wielkiego pożaru w r. 1886, w Brodach, gdzie prawo propinacji dopiero w ostatnich latach przeszło całkowicie na gminę i w Dobromilu, gdzie fasye podatkowe z dawniejszych lat nie mogły być odszukane.

do §. 19.

Paragraf ten odpowiada odnośnym postanowieniom ustawy z dnia 30. Grudnia 1875.

i uzupełniony został dodatkiem o poborze udziału w kwocie ustawą państwową z dnia 20. Czerwca 1888. przyznanej do końca roku 1910.

do §. 20.

Zastrzeżenie w tym paragrafie zawarte, czyni zadość względom na zabezpieczenie majątku gminnego.

do §. 21.

Ze względu na postanowienia §. 76. ustawy państwowej z 25. Lipca 1871. dz. u. p. Nr. 95. należało dostarczyć sądom hipotecznym podstawę do potrzebnych wpisów i wykreśleń w księgach hipotecznych. Wydanie obwieszczenia w tym paragrafie wskazanego należy do krajowej komisji propinacyjnej.

do §. 22.

Pierwszy ustęp tego paragrafu stanowi naturalne następstwo zakończenia akcji wykupna propinacyi, dla której opłaty szynkarskie ustawą z dnia 30. Grudnia 1875. zostały zaprowadzone.

Drugi ustęp zasadniczo dopuszcza dalsze pobieranie tych opłat na cele osobno ustawą krajową oznaczyć się mające, i czyni zadość życzeniu przez Wydział krajowy w tym celu podniesionemu, aby funduszowi krajowemu pośrednio zapewniona została pewna korzyść jako kompensata za porękę daną pożyczce propinacyjnej.

L. p.	Nazwa powiatu	Przeciętny czysty dochód po strąceniu podatku dochodowego z lat				Przybyło		Ubyło		Uwaga
		od r. 1869—1874		od r. 1885—1887		zł.	ct.	zł.	ct.	
		zł.	ct.	zł.	ct.					
1	Biała . . .	61.655	66 ¹ / ₂	85.447	79	23.792	12 ¹ / ₂	—	—	
2	Bochnia . . .	34.700	10	38.240	21	3.540	11	—	—	
3	Bohorodczany . . .	17.678	37	28.203	73	10.525	36	—	—	
4	Borszczów . . .	72.249	53 ¹ / ₂	78.427	—	6.177	46 ¹ / ₂	—	—	
5	Bóbrka . . .	48.405	42 ¹ / ₂	46.015	94	—	—	2.389	48 ¹ / ₂	
6	Brody . . .	62.480	41	56.312	14	—	—	6.168	27	
7	Brzesko . . .	37.741	88	40.578	99	2.837	11	—	—	
8	Brzeżany . . .	59.074	53	56.798	13	—	—	2.276	40	
9	Brzozów . . .	26.455	69 ¹ / ₂	21.250	08	—	—	5.205	61 ¹ / ₂	
10	Buczacz . . .	84.548	29 ¹ / ₂	106.801	14	22.252	84 ¹ / ₂	—	—	
11	Chrzanów . . .	45.965	31	57.686	19	11.720	88	—	—	
12	Cieszanów . . .	29.568	43 ¹ / ₂	40.013	88	10.445	44 ¹ / ₂	—	—	
13	Czortków . . .	40.664	10 ¹ / ₂	43.177	29	2.513	18 ¹ / ₂	—	—	
14	Dąbrowa . . .	23.751	97 ¹ / ₂	24.213	68	461	70 ¹ / ₂	—	—	
15	Dobromil . . .	32.072	45	34.285	76	2.213	31	—	—	
16	Dolina . . .	43.676	15	37.921	57	—	—	5.754	58	
17	Drohobycz . . .	64.706	52	88.460	66	23.754	14	—	—	
18	Gorlice . . .	28.864	48	26.639	80	—	—	2.224	68	
19	Gródek . . .	31.484	48	31.666	98	182	50	—	—	
20	Grybów . . .	12.272	16	9.716	33	—	—	2.555	83	
21	Horodenka . . .	67.611	76	81.092	06	13.480	30	—	—	
22	Husiatyn . . .	44.956	08	52.077	28	7.121	20	—	—	
23	Jarosław . . .	56.404	90	46.419	03	—	—	9.985	87	
24	Jasło . . .	21.692	03	30.586	26	8.894	23	—	—	
25	Jaworów . . .	59.379	02 ¹ / ₂	56.710	64	—	—	2.668	38 ¹ / ₂	
26	Kałuż . . .	36.932	21	32.255	33	—	—	4.676	88	
27	Kamionka . . .	59.654	59	57.775	02	—	—	1.879	57	
28	Kolbuszowa . . .	28.184	45	29.773	46	1.609	01	—	—	
29	Kołomyja . . .	45.458	19	55.248	67	9.790	48	—	—	
30	Kossów . . .	17.133	79	26.196	36	9.062	57	—	—	
31	Kraków . . .	46.531	02	50.583	06 ¹ / ₂	4.052	04 ¹ / ₂	—	—	
32	Krosno . . .	21.476	52	25.793	20	4.316	68	—	—	
33	Limanowa . . .	24.521	67	26.227	55	1.705	88	—	—	
34	Lisko . . .	40.804	15	48.260	78	7.456	63	—	—	
35	Lwów . . .	75.879	53	83.939	17	8.059	64	—	—	
36	Łańcut . . .	42.454	69	45.745	69	3.291	—	—	—	
37	Mielec . . .	33.314	15	36.315	28	3.001	13	—	—	
38	Mościska . . .	50.380	62	40.053	56	—	—	10.327	06	
39	Myślenice . . .	20.403	42	31.102	84	10.699	42	—	—	
40	Nadwórna . . .	25.290	79	35.203	36	9.912	57	—	—	
41	Nisko . . .	20.166	48	20.680	50	514	02	—	—	
42	Nowy Sącz . . .	35.937	53	44.241	85	8.304	32	—	—	
43	Nowy Targ . . .	10.102	49	15.407	82	5.305	33	—	—	
44	Pilzno . . .	18.856	64	13.018	84	—	—	5.837	80	
45	Podhajce . . .	53.399	90	59.517	75	6.117	85	—	—	
46	Przemysł . . .	50.801	06	56.658	07	5.857	01	—	—	
47	Przemysłany . . .	41.766	88	40.347	20	—	—	1.419	68	
48	Rawa . . .	45.308	—	57.976	60	12.668	60	—	—	
49	Rohatyn . . .	67.631	00 ¹ / ₂	67.674	98	43	97 ¹ / ₂	—	—	
50	Ropczyce . . .	27.871	40	31.557	06	3.685	66	—	—	
51	Rudki . . .	31.373	73 ¹ / ₂	32.564	06	1.190	32 ¹ / ₂	—	—	
52	Rzeszów . . .	45.343	97	50.498	42	5.154	45	—	—	

L. p.	Nazwa powiatu	Przeciętny czysty dochód po strąceniu podatku dochodowego z lat				Przybyło		Ubyło		Uwaga
		od r. 1869—1874		od r. 1885—1887		zł.	ct.	zł.	ct.	
		zł.	ct.	zł.	ct.					
53	Sambor . . .	42.233	32	37.432	04	.	.	4.801	28	
54	Sanok . . .	44.359	91	44.268	50	.	.	91	41	
55	Skalāt . . .	56.188	49	57.234	19	1.045	70	.	.	
56	Śniatyn . . .	34.695	44	30.544	25	.	.	4.151	19	
57	Sokal . . .	56.679	93	63.881	07	7.201	14	.	.	
58	Stanisławów . .	49.574	53	54.022	13	4.447	60	.	.	
59	Staremiasto . .	12.995	24	17.422	30	4.427	06	.	.	
60	Stryj . . .	44.274	57	54.568	34	10.293	77	.	.	
61	Tarnobrzeg . .	33.049	74	36.484	05	3.434	31	.	.	
62	Tarnopol . . .	69.649	08	46.936	17	.	.	22.712	91	
63	Tarnów . . .	19.827	01	16.218	26	.	.	3.608	75	
64	Tłumacz . . .	57.434	02	75.461	96	18.027	94	.	.	
65	Trembowła . .	37.474	61	26.324	15	.	.	11.150	46	
66	Turka . . .	15.322	07 ^{1/2}	18.360	56	3.038	48 ^{1/2}	.	.	
67	Wadowice . . .	61.973	53 ^{1/2}	48.720	35	.	.	13.253	18 ^{1/2}	
68	Wieliczka . . .	32.174	82	34.574	57	2.399	75	.	.	
69	Zaleszczyki . .	45.671	94	53.065	17	7.393	23	.	.	
70	Zbaraż . . .	36.735	99	26.613	83	.	.	10.122	16	
71	Złoczów . . .	76.897	44	75.684	31	.	.	1.213	13	
72	Żółkiew . . .	46.236	74	49.862	97	3.626	23	.	.	
73	Żydaczów . . .	62.225	19	49.364	69	.	.	12.860	50	
74	Żywiec . . .	29.554	32	52.482	53	22.928	20	.	.	
	Razem . . .	3,090.266	58 ^{1/2}	3,302.905	42 ^{1/2}	359.973	92	147 335	08	

